

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

04.06.2021

м. Ужгород

№ 515

Про загальні єдині підходи визначення облікової політики

Відповідно до Закону України „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, Типового положення про бухгалтерську службу бюджетної установи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 січня 2011 року № 59, Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку у державному секторі 125 „Зміни облікових оцінок та виправлення помилок”, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.12.2010 № 1629, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20 січня 2011 року за № 90/18828, Методичних рекомендацій із облікової політики суб'єкта державного сектору, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 23.01.2015 № 11 зі змінами, внесеними відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 28.12.2020 № 816 „Про затвердження Змін до деяких Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору”, з метою формування єдиних підходів до облікової політики у межах головного розпорядника бюджетних коштів:

1. Затвердити загальні єдині підходи визначення облікової політики бюджетних установ, які належать до сфери управління облдержадміністрації, їх відокремлених структурних підрозділів, що додається.

2. Взяти до відома, що загальні єдині підходи визначення облікової політики застосовуються з 01 січня 2021 року.

3. Керівникам бюджетних установ, їх відокремлених структурних підрозділів, які належать до сфери управління облдержадміністрації:

привести облікову політику установи у відповідність до загальних єдиних підходів визначення облікової політики бюджетних установ, які належать до сфери управління облдержадміністрації, їх відокремлених структурних підрозділів;

подати на погодження облдержадміністрації облікову політику установи.

4. Контроль за виконанням розпорядження покласти на керівника апарату державної адміністрації Натуркач Р. П.

Голова державної адміністрації

Анатолій ПОЛОСКОВ

ЗАГАЛЬНІ ЄДИНІ ПІДХОДИ

визначення облікової політики бюджетних установ, які належать до сфери управління облдержадміністрації, їх відокремлених структурних підрозділів

1. Загальні положення

1.1. Облікова політика бюджетних установ, які належать до сфери управління облдержадміністрації, їх відокремлених структурних підрозділів (далі – суб'єкти державного сектору) визначає методи оцінки, обліку і процедури, які застосовуються суб'єктом державного сектору для ведення бухгалтерського обліку, складання і подання фінансової та бюджетної звітностей, не визначені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку у державному секторі (далі – НП(С)БОДС) або щодо яких передбачено більш ніж один їх варіант, а також строки корисного використання груп основних засобів та нематеріальних активів.

1.2. Бюджетні установи, їх відокремлені структурні підрозділи відповідно до покладених на них завдань здійснюють бухгалтерський облік та складають фінансову і бюджетну звітність відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку у державному секторі, а також інших нормативно-правових актів щодо ведення бухгалтерського обліку.

1.3. Суб'єкт державного сектору самостійно на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку у державному секторі та інших нормативно-правових актів з бухгалтерського обліку у державному секторі, з урахуванням загальних єдиних підходів визначення облікової політики навчальних закладів та бюджетних установ, які належать до сфери управління облдержадміністрації, їх відокремлених структурних підрозділів, визначає за погодженням з головним розпорядником бюджетних коштів облікову політику, а також зміни до неї.

Для суб'єктів державного сектору, що мають подвійну підпорядкованість, погодження здійснюється суб'єктом державного сектору вищого рівня, який затверджує кошторис.

1.4. Обрана, затверджена розпорядчим документом керівника бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу та погоджена відповідно до законодавства облікова політика застосовується постійно.

Зміни до облікової політики вносяться лише у випадках, передбачених національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку у державному секторі, та обов'язково обґрунтовуються і розкриваються у фінансовій та бюджетній звітностях.

У разі зміни облікової політики протягом бюджетного року всі господарські операції у бухгалтерському обліку, що відбулися до її зміни у поточному році, приводяться у відповідність до нових методичних засад.

Вплив зміни облікової політики на події та господарські операції минулих періодів відображається у звітності шляхом коригування сальдо фінансових результатів попередніх періодів на початок звітного року.

Якщо суму коригування фінансового результату попередніх періодів на початок звітного року неможливо визначити достовірно, то облікова політика поширюється лише на події та операції, які відбуваються після дати зміни облікової політики.

У разі виправлення суттєвих помилок, які відносяться до попередніх періодів, та повторного складання фінансової звітності встановлюється нульовий поріг суттєвої помилки.

2. Організація бухгалтерського обліку необоротних активів

2.1. Бюджетні установи, їх відокремлені структурні підрозділи до складу основних засобів (далі – 03) відносять необоротні активи, термін експлуатації яких перевищує один рік.

За вартісний критерій для бухгалтерського обліку основних засобів з 01 січня 2021 року застосовується вартісний критерій основних засобів, визначений Податковим кодексом України, без урахування ПДВ.

У зв'язку зі зміною вартісних ознак зміни у бухгалтерському обліку щодо основних засобів, зарахованих на баланс у попередніх періодах, не проводяться.

2.2. Одиницею бухгалтерського обліку 03 із метою їх визнання та оцінки вважати об'єкт 03.

Якщо об'єкт основних засобів складається із частин, які мають різний строк корисного використання (експлуатації), то кожна із цих частин визнається в обліку як окремий об'єкт основних засобів.

Якщо об'єкт основних засобів складається з різних компонентів, які мають різні строки корисного використання (експлуатації) або надають економічні вигоди суб'єкту державного сектору, слід розподілити сукупні витрати на придбання (створення) цього об'єкта за його компонентами з окремим обліком кожного компонента, незалежно від алгоритму його надходження (придбання за плату, безоплатне отримання тощо).

Усі складові, що входять до цілісного майнового комплексу, за наявності первинних документів та за можливості визначення кожного, обліковуються як окремі інвентарні об'єкти.

У разі придбання (отримання) об'єкта, який складається із частин, різних компонентів у розпорядчому документі бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу під час їх введення в експлуатацію слід зазначати його склад, строки корисного використання, розмір первісної (за наявності достовірної інформації) та ліквідаційної вартості (у разі її визначення) кожної складової такого об'єкта.

2.3. Необоротні активи, строк корисного використання яких понад один рік і вартість менше 20,0 тис. грн без ПДВ за одиницю (з 01 січня 2021 року), а у подальшому відповідно до вартісного критерію основних засобів, визначеного Податковим кодексом України), визнаються малоцінними необоротними

матеріальними активами.

У зв'язку зі зміною вартісних ознак зміни в бухгалтерському обліку щодо малоцінних необоротних матеріальних активів, зарахованих на баланс у попередніх періодах, не проводяться.

2.4. Бюджетні установи, відокремлені структурні підрозділи, яким за галузевим профілем діяльності законодавчо передбачено систематичне та обов'язкове застосування білизни, постільних речей, одягу та взуття, відносять до підгрупи „Білизна, постільні речі, одяг та взуття” групи „Інші необоротні матеріальні активи” та ведуть бухгалтерський облік на субрахунку 1114 „Білизна, постільні речі, одяг та взуття” з виділенням в окремі групи.

Усі інші бюджетні установи, відокремлені структурні підрозділи ведуть бухгалтерський облік цих активів на субрахунку 1113 „Малоцінні необоротні матеріальні активи”.

2.5. Під час відображення господарських операцій у бухгалтерському обліку, пов'язаних із нематеріальними активами, застосовуються субрахунки: 1211 „Авторське та суміжні з ним права”, 1216 „Інші нематеріальні активи”, 1313 „Капітальні інвестиції в нематеріальні активи” (до введення в експлуатацію).

Для відображення усіх можливих господарських операцій та подій про наявність і рух нематеріальних активів у фінансовій та бюджетній звітності керівнику суб'єкта державного сектору надається право, враховуючи вимоги законодавства та професійного судження фахівців, у межах установлених груп (підгруп) деталізувати кожний субрахунок нематеріальних активів для отримання та зведення (консолідації) необхідної звітної інформації, що розкриває їх особливість.

У пояснювальній записці до фінансової та бюджетної звітностей за кожною групою нематеріальних активів, у тому числі щодо створених нематеріальних активів, наводиться інформація, що розкриває їх особливості.

2.6. Первісна вартість об'єкта основних засобів або його частин (складових, компонентів) формується у бухгалтерському обліку як за рахунок капітальних витрат, що сплачуються постачальникам активів та підрядникам за виконання робіт, так і за рахунок поточних витрат (реєстраційні збори, державне мито, ввізне мито, транспортні витрати та інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до стану, у якому вони придатні для експлуатації). Облік таких витрат до введення об'єкта в експлуатацію ведеться на субрахунку 1311 „Капітальні інвестиції в основні засоби”.

Первісною вартістю основних засобів, отриманих безоплатно від фізичних та юридичних осіб (крім суб'єктів державного сектору), є вартість, визначена достовірно у первинних документах, з урахуванням витрат, передбачених для встановлення первісної вартості у разі придбання основних засобів за плату.

У виняткових випадках (під час встановлення залишків, інших непередбачених законодавством про благодійництво умов отримання матеріальних цінностей) у разі відсутності первинних документів первісна вартість визначається на рівні справедливої вартості відповідно до законодавства.

За цих обставин, якщо немає обмежень у здійсненні видатків із визначення справедливої вартості основних засобів відповідно до законодавства, джерелом для їх здійснення можуть бути власні надходження бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу, затверджені у спеціальному фонді відповідного бюджету за відповідною бюджетною програмою. Зазначена норма щодо облікової оцінки визначається у розпорядчому документі про облікову політику бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу і погоджується в установленому порядку.

2.7. Визначення справедливої вартості активів за необхідності здійснюється комісією з інвентаризації, яка забезпечує документальне обґрунтування справедливої вартості об'єктів.

2.8. Ліквідаційна вартість визначається комісією, створеною наказом керівника бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу, якщо залишкова вартість:

об'єкта основних засобів дорівнює нулю, але об'єкт ще придатний до експлуатації та використовується;

нематеріальних активів, що мають активний ринок, дорівнює нулю та продовжують використовуватись і очікується, що такий ринок існуватиме наприкінці строку корисного використання цього об'єкта.

Визначена сума ліквідаційної вартості додається до первісної вартості активу. У подальшому амортизація на такі активи не нараховується.

Якщо об'єкт основних засобів містить дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, то його ліквідаційна вартість не може бути нижчою за вартість металобрухту, дорогоцінних металів, що містяться в активі, які можуть бути отримані суб'єктом державного сектору після ліквідації активу.

У інших випадках, зокрема під час введення ОЗ та НА в експлуатацію, ліквідаційна вартість об'єктів не визначається і прирівнюється до нуля.

2.9. Собівартість виробництва (створення) об'єкта основних засобів, виробленого (створеного) визначається, враховуючи перелік і склад статей калькулювання, з урахуванням тих витрат, що передбачені під час формування первісної вартості об'єкта у разі придбання за плату відповідно до норми НП(С)БОДС 121 „Основні засоби” та інших нормативно-правових актів, які визначаються у розпорядчому документі про облікову політику.

2.10. Під час визнання об'єкта активом застосовуються Типові строки корисного використання основних засобів та нематеріальних активів, які визначені у додатках 1 та 2 до Методичних рекомендацій щодо облікової політики суб'єкта державного сектору, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 23.01.2015 № 11 (із змінами).

За тими об'єктами основних засобів та нематеріальних активів, щодо яких: не визначено типових строків корисного використання, строки встановлюються комісією бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу під час введення основних засобів в експлуатацію на підставі виключно професійного судження фахівців комісії;

відбулося поліпшення (зокрема здійснення реконструкції, модернізації, добудови, дообладнання) або зменшення відновлення корисності об'єкта,

переоцінка, отримання безоплатно тощо – типові строки корисного використання (експлуатації) переглядаються комісією бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу залежно від підстав або у бік збільшення, або у бік зменшення.

У разі визначення бюджетною установою, відокремленого структурного підрозділу строків корисного використання ОЗ та НА, які відрізняються від типових, відповідне обґрунтування такого рішення наводиться у розпорядчому документі про облікову політику, який погоджується з облдержадміністрацією.

2.11. Нарахування амортизації на основні засоби та нематеріальні активи проводиться один раз на рік перед складанням річної фінансової звітності прямолінійним методом.

2.12. Переоцінка основних засобів та нематеріальних активів здійснюється на річну дату балансу за рішенням керівника бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу, погодженого з облдержадміністрацією, за наявності таких підстав:

затверджених у кошторисі бюджетних асигнувань для здійснення заходів щодо переоцінки об'єктів для встановлення їх справедливої вартості;

звіту про оцінку майна, виконаного суб'єктом оціночної діяльності, або акта оцінки майна, наданого органами державної влади або місцевого самоврядування;

перевищення порога суттєвості – відхилення залишкової вартості об'єкта на 10 відсотків і більше від його справедливої вартості.

Комісія бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу за наявності вищезазначених підстав проводить переоцінку усіх об'єктів однієї групи ОЗ та НА (крім НА, щодо яких не існує активного ринку і вартість яких відображається за їх первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених втрат від зменшення їх корисності).

Індексація основних засобів житлового фонду, які прийнято в експлуатацію, здійснюється щороку відповідно до вимог нормативно-правових актів для приведення балансової вартості об'єктів існуючого житлового фонду у відповідність з фактичною вартістю будівництва житла шляхом застосування індексів вартості житла залежно від строків уведення об'єктів в експлуатацію.

Результати переоцінки та індексації житлового фонду відображаються у бухгалтерському обліку на субрахунках рахунку 53 „Капітал у дооцінках”.

2.13. Рішення про характер і ознаки ремонтних робіт, що означає, чи спрямовані вони на підвищення техніко-економічних можливостей (модернізація, модифікація, добудова, реконструкція) об'єкта, може призвести до збільшення економічних вигід, чи здійснюються вони для підтримання об'єкта у придатному для використання стані та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигід від його використання, приймається керівником суб'єкта держсектору з урахуванням результатів аналізу існуючої ситуації та суттєвості таких витрат.

2.14. Витрати на ремонт ОЗ, які здійснюються для підтримання об'єкта у придатному для використання стані, визнаються витратами звітного періоду.

2.15. Витрати на поліпшення ОЗ, що призводять до збільшення очікуваних майбутніх вигід від об'єкта ОЗ, включається до капітальних інвестицій з

майбутнім збільшенням первісної вартості 03. Підставою для визнання капітальними інвестиціями витрат, пов'язаних із поліпшенням 03, є зростання внаслідок цих витрат очікуваного терміну корисного використання об'єкта, кількості та/або якості продукції (робіт, послуг), яка виробляється (надається) цим об'єктом.

2.16. Необоротні активи, які були віднесені до складу 03 та НА – до дати набрання чинності НП(С)БОДС 121 „Основні засоби”, 122 „Нематеріальні активи” та даних змін, необхідно обліковувати у складі 03 та НА до їх вибуття (списання) з обліку установи.

3. Організація бухгалтерського обліку запасів

3.1. Одиницею аналітичного обліку запасів визнається їх найменування, однорідна група.

У залежності від виду запасів та з метою їх оптимального і достовірного обліку бюджетної установою, відокремленим структурним підрозділом визначається одиниця обліку запасів.

Аналітичний облік запасів ведеться у розрізі місць зберігання, матеріально відповідальних осіб, видів запасів, окремо за коштами загального та спеціального фондів. Оборотні відомості з метою перевірки правильності записів у регістрах аналітичного обліку матеріальних цінностей та даних синтетичного обліку складаються за всіма субрахунками.

3.2. Оприбуткування запасів проводиться через склад із подальшим переданням в експлуатацію до підрозділів бюджетної установи.

3.3. Транспортно-заготівельні витрати, пов'язані з придбанням запасів, узагальнюються навчальними закладами, бюджетними установами, відокремленими структурними підрозділами за окремими групами запасів на окремому аналітичному субрахунку. Сума транспортно-заготівельних витрат, що узагальнюється на окремому аналітичному субрахунку рахунків обліку запасів, пропорційно відноситься на суму запасів, що вибули (використані, реалізовані, безоплатно передані тощо) за звітний місяць. Аналітичні субрахунки для обліку транспортно-заготівельних витрат визначаються шляхом додавання до основного аналітичного субрахунку групи запасів індексу „ТЗВ”.

3.4. Оцінка вибуття запасів.

За ідентифікованою собівартістю відповідної одиниці запасів оцінюється вибуття запасів:

які надходять від головного розпорядника бюджетних коштів відповідно до законодавства (централізовані закупки);

які надходять від замовника послуг і проектів.

За іншими одиницями обліку запасів рішення щодо оцінки вибуття запасів приймається бюджетною установою, відокремленим структурним підрозділом відповідно до вимог пункту 4 розділу IV НП(С)БОДС 123 „Запаси”.

3.5. Середньозважена собівартість запасів визначається суб'єктом державного сектору щомісяця відповідно до НП(С)БОДС 123 „Запаси”.

3.6. Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, виключається зі складу активів (списується з балансу) з

подальшою організацією оперативного кількісного обліку за місцем експлуатації відповідними особами протягом строку їх фактичного використання.

3.7. За відсутності затверджених типових форм для оформлення окремих господарських операцій із запасами суб'єкт державного сектору самостійно розробляє і затверджує у розпорядчому документі про організацію бухгалтерського обліку відповідні форми необхідних первинних документів, при цьому такі форми первинних документів повинні містити обов'язкові реквізити, визначені Законом України „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”.

4. Організація бухгалтерського обліку біологічних активів

4.1. У разі здійснення суб'єктами державного сектору сільськогосподарської діяльності бухгалтерський облік біологічних активів (далі – БА), пов'язаних із сільськогосподарською діяльністю та отриманих у процесі їх біологічних перетворень додаткових БА та сільгосппродукції, а також розкриття у фінансовій звітності інформації про них, здійснюється відповідно до НП(С)БОДС 136 „Біологічні активи”».

4.2. Справедлива вартість біологічних активів і сільськогосподарської продукції визначається комісією з оцінки майна, утвореною наказом керівника бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу.

Комісія самостійно визначає справедливу вартість під час первинного визнання об'єктів біологічних активів у разі безкоштовного отримання або обміну, а також під час оприбуткування залишків біологічних активів після інвентаризації, з огляду на ринкові ціни, що склалися на активному ринку з урахуванням зносу.

4.3. Нарахування амортизації здійснюється протягом строку корисного використання довгострокового біологічного активу, який встановлюється розпорядчим документом керівника суб'єкта державного сектору під час визнання його активом.

Амортизація на довгострокові біологічні активи нараховується із застосуванням методів та термінів, аналогічних для основних засобів.

4.4. Аналітичний облік ведеться за видами (групами) біологічних активів рослинництва (тваринництва).

4.5. За відсутності затверджених типових форм для оформлення окремих господарських операцій із біологічними активами суб'єкт державного сектору самостійно розробляє і затверджує у розпорядчому документі про організацію бухгалтерського обліку відповідні форми необхідних первинних документів, при цьому такі форми первинних документів повинні містити обов'язкові реквізити, визначені Законом України „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”.

5. Організація бухгалтерського обліку доходів та витрат

5.1. Доходи і витрати у бухгалтерському обліку суб'єктів державного сектору класифікуються як такі, що отримані від обмінних та необмінних

операцій. Вони відображаються у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності під час створення незалежно від дати надходження або сплати коштів. Для визначення фінансового результату звітного періоду доходи звітного періоду порівнюються з витратами, що були проведені для отримання цих доходів.

5.2. Доходи класифікуються у бухгалтерському обліку за такими групами:

доходи від обмінних операцій:

бюджетні асигнування (крім бюджетних асигнувань, за рахунок яких формується вартість необоротних активів та придбаваються фінансові інвестиції, які обліковуються як цільове фінансування);

доходи від надання послуг (виконання робіт) (плата за послуги, що надаються бюджетними установами згідно з їх основною діяльністю); надходження бюджетних установ від додаткової (господарської) діяльності (дохід від оприбуткування активів, раніше не врахованих у балансі: від оприбуткування основних засобів, інших необоротних матеріальних активів, нематеріальних активів, виробничих запасів, малоцінних та швидкозношуваних предметів та інших нефінансових активів, які виявлені у результаті інвентаризації, отримані внаслідок демонтажу, отримані у результаті списання майна тощо та будуть використовуватись для потреб суб'єкта державного сектору, дохід від реалізації продукції (робіт, послуг), не пов'язаних з основною діяльністю тощо);

доходи від продажу (від операцій з капіталом, від продажу нерухомого майна) (дохід від продажу активів);

доходи від відсотків, роялті та дивідендів (відсотки від розміщення на депозитах тимчасово вільних бюджетних коштів, отриманих за надання платних послуг, відсотки від фінансових інвестицій);

інші доходи від обмінних операцій (від відновлення корисності необоротних активів, курсових різниць, суми дооцінки активів, від реалізації металобрухту та макулатури, орендні платежі, збільшення вартості біологічних активів тощо);

доходи від неодмінних операцій:

безоплатно отримані активи, послуги (роботи);

надходження, пов'язані з перерахуванням сум трансфертів, та коштів, отриманих для виконання цільових заходів;

отримання спонсорських, благодійних внесків, грантів, дарунків та іншої гуманітарної допомоги (у тому числі надходження у натуральній формі);

кошти, що отримують розпорядники бюджетних коштів від підприємств, організацій, фізичних осіб та від інших розпорядників бюджетних коштів, для виконання цільових заходів, у тому числі заходів з відчуження для суспільних потреб земельних ділянок та розміщених на них інших об'єктів нерухомого майна, що перебувають у приватній власності фізичних або юридичних осіб;

суми штрафів, неустойки, пені, отримані за рішенням сторін договору або відповідних державних органів, суду, що включаються до складу доходів звітного періоду відповідно до законодавства, зобов'язання, що не підлягають погашенню (крім кредиторської заборгованості, строк позовної давності якої минув).

5.3. Для визнання доходів майбутніх періодів бюджетною установою, відокремленим структурним підрозділом визначається перелік платних послуг, які надаються бюджетною установою, відокремленим структурним підрозділом, період за який нараховуються послуги, після якого отримані доходи визнаються доходами майбутніх періодів, та підтвердні документи, за якими у бухгалтерському обліку визнаються доходи майбутніх періодів за операціями з платних послуг.

5.4. Витрати класифікуються у бухгалтерському обліку за такими групами:
витрати за обмінними операціями:

на оплату праці, що здійснюються у процесі основної діяльності суб'єкта державного сектору та на виконання бюджетних програм (заробітна плата, грошове забезпечення військовослужбовців), а також витрати на оплату праці, пов'язані із організацією та наданням послуг, виготовленням продукції, виконанням робіт;

відрахування на соціальні заходи;

матеріальні витрати, які здійснюються суб'єктом державного сектору у процесі основної діяльності та на виконання програм, зокрема витрати на придбання предметів, матеріалів, обладнання, інвентарю (крім капітальних витрат), медикаментів та перев'язувальних матеріалів, продуктів харчування, витрат на оплату послуг, отриманих від сторонніх контрагентів, у тому числі комунальних тощо), а також матеріальні витрати, які виникають у процесі надання послуг, виготовлення продукції, виконання робіт, витрат на оплату послуг, отриманих від сторонніх підприємств;

амортизація – суми нарахованої амортизації основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та нематеріальних активів, що використовуються суб'єктом державного сектору в процесі звичайної діяльності та на виконання програм, не пов'язаних із основною діяльністю, а також тих, що використовуються в процесі організації та надання послуг, виготовлення продукції, виконання робіт;

фінансові витрати (витрати суб'єкта державного сектору, пов'язані із запозиченнями згідно із законодавством – відсотки за користування кредитами, премія, дисконт за цінними паперами, витрати на обслуговування боргу тощо);

інші витрати за обмінними операціями (курсові різниці, витрати, пов'язані з реалізацією активів (собівартість проданої продукції (робіт, послуг) та витрат, пов'язаних із реалізацією майна), уцінка активів, втрати від зменшення корисності активів, витрати на відрядження, плата за оренду, зменшення вартості біологічних активів тощо).

витрати за неодмінними операціями:

трансферти (субсидії, гранти, соціальні виплати тощо);

інші витрати за неодмінними операціями, витрати за операціями з пільгового кредитування на навчання, витрати, пов'язані з передачею активів, що передають суб'єкти державного сектору суб'єктам господарювання, фізичним особам та іншим суб'єктам державного сектору для виконання цільових заходів, неповернення депозитів, витрат, пов'язані із соціальним забезпеченням у закладах вищої освіти та наукових установах, списана дебіторська заборгованість тощо).

5.5. Для визнання витрат майбутніх періодів, бюджетною установою, відокремленим структурним підрозділом визначається перелік витрат, за якими можуть здійснюватися авансові платежі, з урахуванням вимог законодавства і галузевих особливостей бюджетної установи, відокремленого структурного підрозділу.

5.6. Перелік і склад змінних і постійних загальновиробничих витрат, бази їх розподілу, визначаються суб'єктом державного сектору самостійно у розпорядчому документі про облікову політику з урахуванням специфіки діяльності.

Доходи та витрати обліковуються за обмінними і необмінними операціями, за кожною бюджетною програмою, фондами бюджету (загальний та/або спеціальний) та видами діяльності.